

Anna uden Anders

af Charlotte Krainert

Indhold

Den syge chauffør	4
Annas plads.....	5
Annas udsigt	6
Stoppestedet	6
Et ønske	9
Larm i bussen	10
En skoleklasse.....	11
Hjemme hos Anna.....	12
Søndag med Søren.....	15
Bus og bus og bus.....	16
Livet og døden.....	17
Gæster	19
Fødselsdagsgaver.....	21
Anna er alene igen	21
Før og nu	22
Der var engang.....	23
Ferie.....	24
En ny bustur.....	26
Annas planer	27

Ene og alene	28
Læbestiften	29
Magasin	30
Fødselsdagen.....	31
Annas gaver	32
Naboen.....	33
En veninde.....	34
På kirkegården.....	37
En snak med Anders.....	38
Den venlige chauffør.....	39
En ny plads	41
Indkøb.....	42

Den syge chauffør

Bussen kommer til tiden i dag.

9.28.

Buskortet ligger i den sorte taske.

Der ligger også en pung,

en læbestift

og et lille spejl.

Hun hilser på chaufføren,

og han ønsker god tur.

"Jeg har fri i morgen,"

siger han.

"God fridag,"

siger hun.

"Jo tak.

Jeg skal på hospitalet i morgen.

Jeg har problemer med min hals.

Måske snakker jeg for meget,"

siger han og griner.

”God bedring.

Håber, du hurtigt bliver frisk igen.”

Annas plads

Anna sætter sig på sin plads.

5. række ved vinduet.

Hun vil gerne sidde ved vinduet.

Og midt i bussen.

Der er ikke så mange med bussen i dag.

Der er et tomt plads ved siden af Anna.

Foran Anna sidder en ung pige

med brun læbestift på.

Annas læbestift er ikke brun.

Hun kan ikke huske farven,

men den er ikke brun.

Der sidder også en ung mand i bussen.

Han hører musik.

Det er moderne musik.

Han synger med.

Pigens telefon ringer i bussen.
Måske snakker hun med en veninde.
Hun griner højt.
Hun snakker og snakker.

Annas udsigt

Hun kigger ud af vinduet.
Bussen kører forbi parken.

En mand løber i parken.
Han er lidt tyk.
Måske vil han gerne være tynd.

En dame går tur med en lille hund.
Hun siger noget til den.
Hunden stopper.

Stoppestedet

Der står to kvinder ved det næste stoppested.
Den ene kvinde har en barnevogn.

Den anden holder en paraply.
De skal med bussen.
De hjælper hinanden med barnevognen.
Barnet græder.

Nu regner det.
Anna har glemt sin paraply,
men det er lige meget.
Hun sidder i bussen.
Hun bliver ikke våd.

De to kvinder sidder ved siden af hinanden i bussen.
Barnet sidder hos den ene kvinde.
Måske hos sin mor.

Det er en lille pige.
Hun græder og skriger.
Kvinderne taler til den lille pige.
De taler ikke dansk.

De har tørklæder på.
Det ene tørklæde er meget smukt.
Det er et blått tørklæde af silke.

Pigen er måske syg.
De skal måske til lægen med pigen.

Tørklædet er måske fra Iran.
Eller fra Irak.
Anna forstår ikke sproget.
De har en pose med.
Posen er fra Magasin.
Måske er tørklædet fra Magasin.

Et ønske

Anna vil ønske sig et silketørklæde.

Et blåt silketørklæde.

Hun har snart fødselsdag.

Hvad skal hun ønske sig mere?

Hun har alt.

Anna har smykker.

Hun har parfume.

Hun har mange ting.

Hun har hus og have.

Hun har penge.

Anna har også et godt helbred.

Hun er rask.

Hun har tid.

Hun har ikke travlt.

Hun har fred og ro.

Larm i bussen

Der er ikke fred og ro i bussen.

Pigen snakker.

Den unge mand hører høj musik.

Kvinderne taler.

Barnet skriger.

Alle larmer.

Anna er gammel,

men hun er ikke døv.

Hun kan høre det hele.

Hun kan se det hele.

Som en film.

Anna kan ikke slukke for lyden,

men hun kan lukke øjnene og ørerne.

Bussen kører og stopper

og kører igen.

Mennesker står på bussen.

Mennesker står af.

Mennesker med tasker og poser.

Gamle, unge og børn.

Tiden går.

Det er middag

Hun skal snart hjem og spise.

Bussen kører forbi parken igen.

Det er 3. gang.

Anna kan ikke se den tykke mand,
og hun kan ikke se damen med hunden.

Bussen kører og stopper.

Igen og igen.

En skoleklasse

En gruppe børn står og venter.

En skoleklasse.

Læreren siger noget til dem.

Anna skal af.
Børnene skal på.

De har meget tøj på.
Men de har ikke været ude at kælke.
Der er ingen sne endnu.
Kun slud.
Og regn selvfølgelig.

Måske har de set en udstilling på et museum.
En udstilling om dyr eller kunst.
Måske om de evige stjerner eller gamle dage.
De dage, der er væk for altid.

Hjemme hos Anna

Anna kigger i brevkassen.
Der er ingen breve.
Der er nogle reklamer.
Tilbudsaviser.
Hun kommer reklamerne i skraldespanden.

Naboen er ude.
Naboen fejer fliser
og gør rent hver dag.
De hilser på hinanden,
og Anna går ind.

Huset er blevet meget lille.
Og meget tomt.
Der er fugle i haven.
De spiser brød.
Hun giver fuglene brød hver dag.

I køkkenet er der meget mad.

Der er mad i køleskabet.
Der er også mad i skabene.
Men hun er ikke sulten.
Anna lukker døren til køkkenet.

Anders er der ikke.
Han er væk,
og han kommer ikke tilbage.
Hun skal ikke købe så meget mad.
Han spiser det ikke.
Og hun spiser det ikke.

Klokken er 13.30.

Telefonen er stille.
Telefonsvareren er også stille.

Anders ringer ikke.
Søren ringer ikke.

Anders kan ikke ringe.
Han er død.

Søren vil gerne ringe,
men Anna vil ikke snakke.

Søndag med Søren

Søren kommer på søndag.
Hver søndag kommer Søren
med sin kone og børn.

De drikker kaffe og spiser kage.
Søren tager kager med hver søndag.
Han køber kagerne hos bageren.
Anna laver kaffe
og dækker bord i stuen.

Søren taler.
Hans kone taler også.
Børnene ser TV.

Hver søndag klokken 15.
De kommer hver uge.
De skal ikke komme.
Men de kommer alligevel.

Bus og bus og bus

Søndag kører hun ikke med bus.

Alle de andre dage kører hun med bussen kl. 9.28.

Den samme bus hver dag.

Den samme vej hver dag.

Fra mandag til lørdag.

Hun kender alle buschaufførerne.

De hilser altid på hende.

Anna ser gaderne og parken næsten hver dag.

Hun kigger ud gennem vinduet i bussen.

Busserne kører gennem byen.

De kører alle ugens 7 dage.

Hele dagen og hele aftenen.

Der er også natbusser.

Busserne kører hele året.

Sommer og vinter.

Forår og efterår.

De kører i regn og sol.

I sne og blæst.

Livet går videre.
Busserne stopper,
men de kører igen.
Livet går ikke i stå.

Livet og døden

Anders´ hjerte er gået i stå.
Han er død
og begravet.

Søren siger hver søndag:

”Mor.

Du er ikke død.

Du lever.

Far er død,
men han vil have,
du skal leve.

Du skal have det godt.

Du skal grine.”

Sørens kone siger:

"Du ser tv.

Du kører i bus
og ser på livet.

Men du lever ikke.

Du ser på livet
gennem glas."

Anna siger:

"Børnene ser også TV.

De spiller computerspil.

De går på internettet.

Børnene spiller spil
på deres telefoner."

Anna ved det godt.

Børnene er glade.

De griner.

De lever.

Anna er ikke død,
og hun er ikke levende.

Dagene går.
De går langsomt.
Hun sidder i stuen
og kigger ud i haven
om eftermiddagen.

Om aftenen ser hun tv.
Hvad ser hun?
Anna kan ikke huske det.
Det er lige meget.

Gæster

Søren kommer med sin familie.
De har flødekager med.

I stuen sidder de ved bordet.
Dugen er grøn.
Tallerknerne er hvide.
Servietterne er blomstrede.

“Hvordan vil du holde din fødselsdag?”
spørger Søren.

"Vil du på restaurant?"

Hun vil ikke noget.

"Skal vi invitere dine gamle venner?"

spørger Søren's kone.

"Jeg ser ikke mine venner mere.

Der skal ikke komme gæster til min fødselsdag."

"Du bestemmer, mor.

Det er din fødselsdag.

Vi vil gerne give dig en god dag,"

siger Søren.

"I næste uge kommer vi om lørdagen.

Det er din fødselsdag.

Vi vil gerne tage mad med.

Hvad vil du gerne have at spise?

Du spiser for lidt, mor."

Fødselsdagsgaver

”Hvad ønsker du dig i gave?”
spørger Sørenns kone.

”Ikke noget.
Jeg ønsker mig ingen ting.
Jo.
Et blått silketørklæde,”
siger Anna.

Søren og hans kone bliver glade.

De drikker kaffen og spiser kagerne.
Børnene ser en film.
Efter to timer tager de hjem.

Anna er alene igen

Anna sidder alene i stuen.
Der er stille igen.
Hun tænder for fjernsynet.
Nogen snakker.
Det er noget om ferie.

Anna tager ikke på ferie mere.
Hvad skal hun på en campingplads alene?
Hun spiller ikke kort eller strikker.
Hun læser ikke bøger eller løser kryds og tværs.

Anna spiser for lidt,
Hvad laver hun?
Men det går bedre.

Før og nu

For 4 måneder siden
kørte hun ikke med bus.
Hun lå i sin seng.
Hele dagen.

Hun savnede Anders.
De var altid sammen.
I 55 år.
Det er lang tid.

Nu bliver folk skilt.

De går hurtigt fra hinanden.

De har travlt.

De har ikke tid til børnene,
og de har ikke tid til hinanden.

De skændes.

Hvem skal gøre rent?

Hvem skal lave mad?

Hvem skal hente børnene?

Der var engang

Hun savner stadig Anders.

Meget.

Anders lavede ikke mad.

Han vaskede op

og støvsugede i huset.

De købte ind sammen.

Engang var de unge.

Anna gjorde rent for folk.

Hun arbejdede 3 timer om dagen.

Hun passede Søren og huset.

Anders havde et hårdt arbejde.

Han var vejarbejder

og arbejdede meget.

Ferie

De tog på camping,

når de havde fri.

De startede med et lille telt.

Senere købte de en brugt campingvogn.

De kørte rundt i hele Danmark.
De overnattede forskellige steder.
Med udsigt ned til havet eller ned til en sø.
Anders havde sin harmonika med.
Han spillede godt.
Folk sang med,
når han spillede.
Eller dansede.
Der var glade toner i den harmonika.

Så blev de pensionister.
Men de havde penge.
Og tid.
De kørte længere væk.
Til Sverige og Norge.
Men det var svært med sproget,
og det var dyrt i benzin.

De havde penge i banken.
Dengang var Anna god til at spare op.

Anna sparer også nu.

Hun køber alting på tilbud.
Men hun ser ikke i tilbudsaviser mere.

Anna ser heller ikke sine venner mere.
Hun drikker ikke kaffe med naboen.
Hun ringer ikke til nogen,
og ingen ringer til Anna.

En ny bustur

Bussen kommer 2 minutter for sent.
Det er torsdag.
Buschaufføren hilser ikke.
Det er en ny chauffør.
En ung kvinde.
Hun kender ikke Anna.

Der er mange mennesker med bussen.
Det er ældre mennesker.
Ligesom Anna.
De snakker og griner.
Måske skal de i biografen
eller ind og høre noget musik.

Ældre mennesker kan lave mange ting.
Også om dagen.
De skal ikke arbejde mere.
De har meget tid.
Men de har ikke mange år tilbage.

Annas planer

På lørdag er det Annas fødselsdag.
Hun bliver 75 år.
Søren og hans kone kommer.
Børnene kommer også.

De skal ikke på restaurant.
Søren og hans kone
skal ikke komme med maden.
Anna vil selv købe ind og lave mad.
Hun tænker på oksesteg, kartofler og sovs.
De kan få is bagefter.
Med chokolade.
Børnene skal også have cola og slik.

De kommer kl. 12 og spiser middag.
Hun vil bage en kage til kaffen.
Chokoladekage.
Anders elskede chokoladekage.

Ene og alene

Bussen stopper.
Et ungt par kommer ind.
De holder hinanden i hånden.

Anna kigger ud ad vinduet.
Der går en mand med en barnevogn.
Han har også en hund.
Der er ikke noget barn.
Der er poser i barnevognen.
Han ser fuld ud.
Måske er han ulykkelig.
Og ensom.

Ligesom Anna.
Hun har ikke Anders mere.

Men Anna har en søn og svigerdatter.
Hun har også børnebørn.
Og gode naboer og venner.
I morgen er det fredag.
Hun vil købe ind
og gøre huset rent.
Hun vil ikke køre med bus.
Lørdag får hun gæster.
Hun har travlt.

Hun vil dække et flot bord.
Maden skal være god.
Hun vil tage pænt tøj på.
Og læbestift.

Læbestiften

Læbestiften har ligget i tasken i lang tid.
Hun tager den op.
Den er lyserød.
Hun tager også det lille spejl op,
og Anna kommer farve på læberne.

Anna ser læberne og øjnene.
Hun ser pæn ud.
Lidt gammel,
men pæn.

Magasin

Bussen stopper og kører.
Anna trykker på stopknappen.

Hun står af bussen inde i byen.
Det er normalt.
Men det er ikke normalt for Anna.
Hun kører og kører.
Hun står ikke af og på.
Men det gør hun i dag.

Hun står af bussen
og går ind i Magasin.
Anna vil købe en kjole.
Hun er ikke helt ung mere.
Men kjolen skal være ny.

Fødselsdagen

Søren kommer med sin familie.

De har gaver og flag med.

Anna lægger gaverne på et bord i stuen.

"Hvor ser du godt ud, svigermor.

Og bordet.

Hvor er det flot.

Smukke gamle tallerkner.

Det må være det fine stel.

Det har du ikke brugt længe.”

”Det har jeg arvet efter min mor,”
siger Anna.

”Når jeg ikke er her mere,
skal I have det.”

”Her dufter godt,”
siger børnene.
”Er det kage?”

Annas gaver

Anna åbner gaverne.
Hun får et blåt tørklæde.
Et silketørklæde.

Hun får også et gavekort.
En rejse med bus.
Ikke bybus.
Anna får en bustur til Polen.
Hun har aldrig været der.
Annas mormor var fra Polen.

Naboen

Det ringer på døren.

Det er naboen.

Hun har en blomst med,
og hun siger tillykke
med fødselsdagen.

"I skal til at spise.

Jeg går igen.

Jeg ville bare sige tillykke.

Det er en stor dag,"
naboen begynder at gå.

"Nej.

Kom inden for.

Tak for blomsten.

Vil du ikke spise med?

Søren og min svigerdatter, Lene,
er her med børnene.

Der kommer ikke flere."

Naboen kommer ind
og hilser på familien.

De kender hinanden.
De så hinanden til Anders´ begravelse.
Men de har set hinanden mange gange før.

Anna har boet i sit hus i 45 år.
Naboen har boet i sit hus i 40 år.
Hun er også enke.
Naboens mand døde for mange år siden.

Anna plejer at snakke med naboen over hækken.
Nogle gange drikker de kaffe sammen.
Men det er længe siden.

En veninde

Telefonen ringer.
Anna tager telefonen.
Telefonen har ikke ringet i lang tid.

Det er en veninde.
Veninden er ude at køre tur med sin mand.
De skal besøge deres datter.
"Må vi komme forbi med en blomst?"

spørger veninden.

"Ja. Ja.

Kom I bare,"

siger Anna.

"Det er jo min fødselsdag."

"Vi er der ved kaffetid.

Er det ok?"

spørger veninden.

"Det er fint,"

siger Anna.

"Der er kage nok."

"Er det hjemmebag?

Har du bagt chokoladekage, Anna?

Du er god til at bage kage,"

siger veninden.

"Alle elsker dine kager."

Hun siger farvel til veninden i telefonen.

De spiser god mad.

”Jeg kan næsten ikke huske at lave mad,”
siger Anna.

”Det smager dejligt,”
siger gæsterne.

De spiser oksesteg, kartofler og brun sovs.

Efter isen ringer telefonen igen.

Det er en anden veninde.

Hun vil også sige tillykke.

Anna har ikke snakket med sine veninder i lang tid.

Hun har ikke set nogen i lang tid.

”Hvad har du fået i gave?”
spørger naboen.

”Jeg har fået et flot tørklæde
og en rejse til Polen.

Med bus.

Jeg kører altid med bus,”
siger Anna og griner.

Hun griner!

På kirkegården

Det er flot vejr.

Det er dejligt at gå en tur.

Hun skal ikke køre rundt og rundt i en bus.

Denne søndag går Anna på kirkegården.

Anders skal have nogle af Annas blomster.

Hun har ikke været på kirkegården i lang tid.

Anders ligger på en god plads.

Der er en smuk udsigt over kirkegården.

Der er mange træer og blomster.

Stenen er pæn.

Der står:

Anders Jensen

på stenen.

Det er en stor sten.

Engang skal der også stå:

Anna Jensen.

Hun skal også ligge der.

En snak med Anders

Anna taler til Anders.

Hun fortæller om fødselsdagen.

Om gæsterne.

Om gaverne.

”Jeg skal snart til Polen, Anders.

I morgen kører jeg ind til byen.

Jeg skal veksle penge,

Og jeg vil købe en ny kuffert.

Den gamle lugter af fugt.

Der er sorte prikker på den.”

”Jeg har købt en ny kjole.

Du kan godt være glad.

Jeg ser pæn ud.

Jeg har læbestift på,

og jeg er lidt glad igen.

Men jeg savner dig meget, Anders.”

Anna går hjem og ringer til Søren.

Han bliver meget glad.

Hun siger tak for en god fødselsdag.

Den venlige chauffør

Mandag kommer bussen til tiden.

9.28.

Hun ser den komme,

men hun står ikke på.

Anna kigger på busplanen.

Hun venter på den næste bus.

Hun vil ikke mere køre på samme tid hver dag.

Og hun vil ikke køre med bus hver dag.

Anna vil lave noget andet.

Den næste bus stopper.

Hun hilser på buschaufføren.

"Hvordan går det med halsen?"
spørger Anna.

"Det går meget bedre,"
svarer buschaufføren.

Er De begyndt at cykle?"
spørger buschaufføren.

Jeg har ikke set den pæne, ældre dame i flere dage.
Måske er det for kedeligt at køre med mig?"
buschaufføren griner.

"Nej,"
siger Anna.

"Det er dejligt at køre med en venlig chauffør.
Men jeg er begyndt at gå ture.
Og jeg har haft gæster,"
siger Anna og smiler.

"Ser man det.
Det var hyggeligt.
Jeg ønsker Dem en rigtig god dag."

"Tak i lige måde,"
siger Anna
og sætter sig foran i bussen.

En ny plads

Anna sætter sig ikke ved vinduet.
Hun sætter sig ved siden af en ældre dame med hat.

Bussen kører igen.

"Dårligt vejr,"
siger damen.

"Ja,"
siger Anna.

"Det er koldt
og det blæser."

"Jeg får lyst til at rejse langt væk,"
siger damen med hatten.

"Jeg skal til Polen,"

siger Anna.

“Nej hvor spændende.

Det bliver dejligt at se noget nyt.

Vejret er måske bedre i Polen,”

siger damen.

Buschaufføren kigger på de to damer i spejlet.

Han smiler.

“Nåh,

jeg skal af nu,”

siger Anna og trykker på stopknappen.

“God rejse,”

siger damen med hatten.

Buschaufføren vinker.

Indkøb

Hun står af

for at gå på indkøb.

Hun vil ikke bruge mange penge,
men hun vil heller ikke købe på tilbud.
Anna har sparet hele sit liv.
Søren er voksen.
Han mangler ikke noget.
Lise og børnebørnene mangler heller ikke noget.
Men hun kunne invitere dem på restaurant en dag.

Anna vil drikke kaffe i byen.
Måske vil naboen med en dag.
De kunne drikke kaffe sammen.
Og de kunne gå en tur i parken.

Anna kunne også spørge en veninde.
De kunne måske gå til en koncert
og høre musik sammen.
Klassisk musik.
Måske en kirkekoncert.

Livet er kort.
Pludselig kommer døden.
Anna vil nyde livet.